

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Η υπογραφή και το μυστρί...

(Μέρος 3ο)

Οκς Γιώργος ο μπαμπάς του Νικολάκη και της Βαγγελίτσας (Θεός σχωρέστον) και η Κα Ειρήνη η μαμά τους (καλή της ώρα αν ζει αν όχι καλή ανάπτυξη όπου και νάναι), ήταν άνθρωποι του μεροκάματου. Παπούτσια έκαναν, εργάτες σε μια μικρή βιοτεχνία και ύστερα ένα μικρό εργαστήρι στην αποθήκη του προσφυγικού σπιτιού. Ακόμη θυμάμαι τα Σαββατοκύριακα του χειμώνα που χωνόμασταν όλοι ο εκείνοι το εργαστήρι, με μια παλιά ξυλόσομπα να καίει, στη πίσω αυλή. Ένας μικρός παράδεισος, για τα μας τα παιδιά, που παίζαμε δίπλα στους μεγάλους και ζεσταίνομασταν από τη ξυλόσομπα ενώ έχω έβρεχε ή πολλές φορές χιόνιζε.

Χρήματα για να πάμε κάπου δεν υπήρχαν, που και που κάνα σινεμά για να δούμε ταινίες του Ξανθόπουλου και να κλαίμε μαζί με τους πρόσφυγες πρώτης γενιάς για χαμένες πατρίδες που τώρα όμως θα τις ξαναπάίρναμε πίσω μαζί με την Αγιά Σοφιά και την μεγάλη εκκλησία του Χριστού, το Τάμα του Παπαδόπουλου, που θα ήταν τεράστια και στο μέγεθος της Αγιάς Σοφιάς. Μάζευε λοιπόν λεφτά το καθεστώς της χούντας της Ελλάδας, για το τάμα, εκατομμύρια δραχμές τότε, πολλά λεφτά και δίναμε όλοι στην εκκλησία για το σκοπό αυτό, θυμάμαι τα κουτάκια που υπήρχαν και μας έλεγαν για το «τάμα». Τελικά, τα εκατομμύρια φαινεται ότι μαζεύτηκαν και μάλιστα στη τελευταία τάξη του δημοτικού σχολείου, μας είχαν πάει εκδρομή τότε το 1971 με λεωφορείο, πάνω στη κορυφή των Τουρκοβουνίων στην Αθήνα, για να δούμε την αλάνα που θα κτίζονταν ο ναός του Χριστού. Ένα πολύ όμορφο μέρος και ήταν η δεύτερη φορά που έβλεπα την Αγιά Σοφιά από τόσο ψηλά και μια ακόμη φορά από την Ακρόπολη, πάλι με το σχολείο. Ομορφα ήταν εκεί πάνω και με τα παιδικά μου μάτια φανταζόμουνα μια μεγάλη εκκλησία σαν την Αγιά Σοφιά, να τη βλέπεις από παντού και τους ψιλολιγγούς μιναρέδες της να τρυπούν τον ουρανό της Απικής. Τότε η μόνη εικόνα που είχα

οαν παιδί από την Αγιά Σοφιά, ήταν μια φωτογραφία στην εγκυλοπαίδεια και άλλη μια στο σχολείο που την έδειχναν με μιναρέδες. Δεν το είχα ξεκάθαρο στο μιαλό μου, ότι θα μπορούσε νάνα χωρίς μιναρέδες. Αφού λοιπόν η εκκλησία του Τάματος θάταν μεγάλη σαν την Αγιά Σοφιά και ίδια, άρα θα είχε και κείνη μιναρέδες.

Πολύς κόσμος θα μαζεύονταν στην εγκαίνια του μεγάλου ναού, της Αθήνας, του Τάμαος. Πήρα ένα κομμάτι χαρτί και μολύβι και άρχισα να κάνω σκίτσα με τον ναό και ατέλειωτο πλήθος κόσμου γύρω του εκεί ψηλά στο βουνό, τη μέρα των εγκαινίων του. Ομως τελικά, όπως αργότερα έμαθα αλλά πλέον και ο ίδιος κατάλαβα μετά από ένα περίου χρόνο όταν ήμουν στο γυμνάσιο, τα μόνα εγκαίνια που θάβλεπα από τον ναό θάταν εκείνα στο κομμάτι χαρτί που ζωγράφισα.

Αδικα περιμέναμε εκείνα τα χρόνια με τους φίλους μου τη Νικολάκη και τη Βαγγελίτσα, να πάμε στα θεμέλια του ναού, να δούμε τον Παππάκο με το μυστρί να ρίχνει λάσπη για τον ναό. Ο ναός αυτός ποτέ δεν έγινε και όσο για τα χρήματα που μάζευαν εκείνοι οι άνθρωποι της κυβέρνησης, ποτέ κανείς δεν έμαθε τι απέγιναν...

Με τούτα και με κείνα, πέρασε και το καλοκαίρι του 1971 και Σεπτέμβριος

πιά, μετά από επιτυχείς εισαγωγικές εξειδόσεις, αξιώθηκα και ήμουν μαθητής στο Α' Γυμνάσιο Αρρένων Νέας Ιωνίας Απικής στα Πευκάκια. Το τμήμα Α1 θα πήγαινε σε μια μεγάλη αίθουσα στο βάθος στο ισόγειο δίπλα στο σπίτι του επιστάτη. Μεγάλη η αίθουσα και λίγο καταθλιπτική, με την φωτογραφία του πήγεται της επανάστασης και το πουλί που καίγονταν και πιό πέρα τη ίδια ρεκλάμα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» και τίποτα θαρρείς και δεν άλλαζε από το δημοτικό σχολείο, εκτός από την ανημένη αυστηρότητα των καθηγητών. Λίγο παραπάνω τρόμος και μια εφηβεία που ερχόταν με άγριες διαθέσεις και έπρεπε οι αξιότιμοι καθηγητές μας, ο γυμναστής μας για παράδειγμα με φιλικό ύφος αλλά με δυνατό χέρια που τα σκαμπίλια του, έκαναν το κεφάλι μας να γυρίζει μιά ώρα. Ο κύριος Κωνσταντινίδης (ο Ζήγκος) ένας παπούς που μας έκανε μαθηματικά και τον τρέμαψε επίσης όλοι καθώς και ο Κος Ηλιάδης ο γυμνασιάρχης μας, που ήταν Θεολόγος. Θρησκευτικά μας έκανε άλλος καθηγητής και μας έστελναν υποχρεωτικά για εξομολόγηση κάθε Πάσχα και Χριστούγεννα στον ιερέα της ενορίας που ανήκε το σχολείο. Πέμπτη ήταν η μέρα αυτή και φυσικά η επίσημη απολογία ήταν... Είστε Ελληνες, είστε χριστιανοί, και πρέπει τις άγιες μέρες με καθαρή ψυχή

να λάβουμε σώμα και αίμα Χριστού (πυροχρεωτική τότε θεία κοινωνία). Ποιός μπορούσε να αντιλέξει τότε σε όπι διέταζαν οι καθηγητές; Ποιός μπορούσε να αρνηθεί ή να πεί την άποψη του; «Ασχολείσαι με τα γεννητικά σου όργανα;» ήταν εκείνη περίπτωση σόκ που για πρώτη φορά μου έκανε ο παπάς στην εξομολόγηση... Βέβαια κάπως αλλιώς τη διετύπωσε δε θυμάμαι, αλλά αυτή ήταν... Αυτό ήταν και το σόκ εκείνης της μέρας και εκείνο που τότε δεν κατάλαβα... τις;; ρώτησα δειλά τον ιερέα, που ήταν γνωστός του καθηγητή και του σχολείου και που φοβόμουνα ότι οι διεπίποτε και να του έλεγε στον καθηγητή και εκείνος στους γονείς μου ή δε ξέρω που αλλού. Ο ιερέας με κοίταξε δε μίλησε... δε ξαναρώτησε τίποτα... χαμογέλασε, κάπι μουρμούρισε και μου είπε, ΟΚ να πάω να μεταλάβω... Αργότερα μετά από καιρό κατάλαβα τι με ρώτησε κείνη τη μέρα... Δε του κράτησα κακία... δε μίλησα... μακάρι σκέψηκα ο Θεός τον οποίο εκπροσωπούσε κείνη τη μέρα, ως πολυεύσπλαχνος και μεγαλόψυχος να τον συγχωρούσε για την αγένεια του...

Συγχωρέθηκε και ο ιερέας, εγώ φοβήθηκα και δε ξαναπήγα στην εξομολόγηση και προχωρούσε κανονικά πρώτη τάξη του γυμνασίου, τα αγγλικά του φροντιστηρίου και τα καλοκαίρια στο Μαραθώνα, όπου ερχόνταν όλοι εκείνοι οι φίλοι και συγγενείς του θείου μου του μακαρίτη και μιλούσαν για το πόσο καλός άνθρωπος ήταν εκείνος με το μυστρί και πόσα έργα έκανε για την Ελλάδα... Και ο κακός ο μπαμπάς της Μυρσίνης, ήταν μόνιμα εξορία (άραγε ήταν φυλακή; Τι ήταν αυτή η εξορία;) σε κάποιο νοσί του Αιγαίου... Κακός άνθρωπος και δεν υπέγραφε το χαρτί και τα παιδιά του ήταν ήδη στο Γυμνάσιο. Δύο χρόνια πιο μεγάλος ο Μανώλης από μένα και η Μυρσίνη, η συμμαθήτρια μου και αυτή πρώτη γυμνασίου αλλά στο θηλέων...

Η «επανάσταση» οδηγούσε εν τω μεταξύ την χώρα στην πρόοδο και την ευημέρια...

Συνεχίζεται...

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύνδευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

• Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
• Γονικές Παροχές, Θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
• Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμάτων.

των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαθητήρια.
• Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
• Πληρεζόυσα για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
• Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
• Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000